

Sygn. akt XI Ka 536/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 września 2013 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie w XI Wydziale Karnym-Odwoławczym

w składzie: Przewodniczący: SSO Sławomir Kaczor – spr.

Sędziowie: SO Elżbieta Kowalska

SO Katarzyna Żmigrodzka

Protokolant: prot. Katarzyna Zabielska

przy udziale Prokuratora Urszuli Komor

po rozpoznaniu w dniu 3 września 2013 roku

sprawy L. S.

oskarżonego z art. 229 § 1 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Chełmie IX Zamiejscowy Wydział Karny z/s we Włodawie

z dnia 25 lutego 2013 r. sygn. akt IX K 261/13

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę oskarżonego L. S.przekazuje Sądowi Rejonowemu w Chełmie IX Zamiejscowy Wydział Karny z/s we Włodawie do ponownego rozpoznania.

XI Ka 536/13 UZASADNIENIE

L. S.oskarżony został o to, że w dniu 26 lipca 2011r. we W.woj. (...)złożył obietnicę funkcjonariuszowi Placówki Straży Granicznej we W.Z. Ś.udzielenia korzyści majątkowej w wysokości 50 000 zł miesięcznie w związku z pełnieniem obowiązków służbowych w zamian za udzielenie pomocy w przemyśle papierosów przez granice państwową

tj. o czyn z art.229 § 1 k.k.

Wyrokiem z dnia 25 lutego 2013r. Sąd Rejonowy w Chełmie IX Zamiejscowy Wydział z/s we Włodawie:

I. uznał oskarżonego za winnego dokonania zarzuconego mu czynu wyczerpującego dyspozycję art.229 § 1 k.k. i za to na mocy tego przepisu wymierzył mu karę roku 6 miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art.69 § 1 i 2 k.k. i art.70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie tak orzeczonej kary warunkowo zawiesił na okres próby 3 lat;

III. na podstawie art.33 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu grzywnę w wysokości 100 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 zł;

IV. zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 380 zł opłaty i 90 zł tytułem wydatków postępowania.

Od wyroku tego apelację wniósł prokurator. Zaskarżając rozstrzygnięcie w całości na niekorzyść oskarżonego zarzucił obrazę przepisów prawa procesowego mającą wpływ na jego treść, a mianowicie art.335 § 1 k.p.k. w zw. z art.343 § 6 i 7 k.p.k. poprzez:

1.uwzględnienie wniosku prokuratora o wydanie wobec L. S. wyroku skazującego bez przeprowadzenia rozprawy i wymierzenie uzgodnionych kar i środków karnych w sytuacji gdy wniosek ten nie zasługiwał na aprobatę z uwagi na istnienie wątpliwości co do okoliczności czynu stanowiącego przedmiot postępowania, wynikające z zarzucenia oskarżonemu czynu zakwalifikowanego z art.229 § 1 k.k. przy ustaleniu, że w/w obiecywał udzielić Z. Ś. korzyści majątkowej w zamian za udzielenie pomocy w przemyśle papierosów przez granicę państwową, a zatem za zachowanie stanowiące naruszenie przepisów prawa , w związku z czym czyn zarzucony oskarżonemu należało zakwalifikować z art.229 § 3 k.k.

2. wymierzenie L. S. za przypisany mu czyn m.in kary roku 6 miesięcy pozbawienia wolności w sytuacji gdy uwzględniony został złożony przez prokuratora w trybie art.335 § 1 k.k. wniosek – w postaci zmodyfikowanej w toku posiedzenia – o wydanie wobec oskarżonego wyroku skazującego bez przeprowadzenia rozprawy i wymierzenie mu kary roku pozbawienia wolności.

Podnosząc powyższe zarzuty prokurator wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja zasługuje na uwzględnienie. Jeżeli bowiem treścią przekazanej przez oskarżonego oferty, pochodzącej od T. A., była obietnica udzielenia przez tego ostatniego Z. Ś. korzyści majątkowej w zamian za pomoc w przemyśle papierosów, która to pomoc stanowiłaby przecież naruszenie przepisów prawa, to przyjęta przez Sąd Rejonowy kwalifikacja prawna czynu przypisanego oskarżonemu w żadnej mierze nie odzwierciedla w pełni jego istoty.

Niezależnie od powyższego poza zakresem uwagi Sądu Rejonowego pozostało to, że zgodnie z poczynionymi ustaleniami oskarżony w istocie przekazał Z. Ś. obietnicę pochodzącą od T. A., a następnie skontaktował wyżej wymienionego z funkcjonariuszem straży granicznej, kiedy to obietnica ta została wyartykułowana w sposób bezpośredni. To zaś obliowało Sąd Rejonowy do rozważenia czy czyn jakiego dopuścił się oskarżony nie stanowił pomocnictwa do występku z art.229 § 3 k.k. Kwestii tej Sąd Odwoławczy nie przesądza na obecnym etapie postępowania, albowiem winna ona zostać rozstrzygnięta przez Sąd I instancji, który nie poczynił jednak samodzielnych rozważań w przedmiocie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu, poprzestając w tym zakresie na skopiowaniu części uzasadnienia aktu oskarżenia. Analogiczny wniosek winien zostać sformułowany odnośnie ustaleń faktycznych, zawartych w części motywacyjnej zaskarżonego wyroku, które również stanowią kopię uzasadnienia skargi prokuratorskiej, łącznie z występującymi w niej oczywistymi omyłkami pisarskimi.

Reasumując Sąd Rejonowy dopuścił się zarówno oczywistej obrazy art.343 § 7 k.p.k., poprzez wydanie wyroku bez przeprowadzenia rozprawy, bezkrytycznie aprobując wniosek prokuratora, pomimo istnienia szeregu nie wyjaśnionych i nie rozważonych okoliczności sprawy, jak również obrazy art.424 § 1 k.p.k., w sposób wskazany w powyższej części niniejszego uzasadnienia.

Ze wskazanych powodów zaskarżony wyrok podlega uchyleniu.

Ponownie rozpoznając sprawę Sąd Rejonowy uwzględni wyżej poczynione uwagi.

Z tych względów Sąd Okręgowy na podstawie art.437 § 2 k.p.k. orzekł jak w wyroku.